

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség a Sörház-utcában 1. sz. a. az emeleten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Nemzeti emléket Jókainak!

A magyar nemzettől siremléket és szobrot kérünk Jókai Mórnak.

Jókai pályája nemzetünk szellemi életének legnagyobb emlékei közé tartozik. E nemzet lelkét félszázadnál hosszabb ideig tartotta egybefoglalva a művészet varázsában és a hazaszeretet lelkesedésében. Egyek voltak benne és általa kicsinyek és nagyok, százezrek és százezrek, mindnyájan, kiknek kedves a magyar szó és drága a magyar érzés.

Az irodalmi emlék, melyet lángelméje alkotott, mindnyájunk gyönyörűsége, ereje és dicsekedése. Nemzeti életünk körében művészi, erkölcsi és hazafiui fejlődésünknek egyik leggazdagabb forrása; határainkon túl a magyar szellemnek messze ragyogó diadaljele.

Nemzeti kötelességünknek érezzük, hogy nagy pályájának emlékét hozzá és magunkhoz méltó műalkotásokkal is megörökítsük. Ha valakit, úgy öt bizonyára megilleti a tisztesség, hogy a nemzeti hála rakjon követet pihenőhelye fölé s állítsa ércalakját a jövő nemzedék szeme elé.

E kötelességünknek mély és komoly érzésében nem zavarhat meg semmi bennünket. Csak az az igazi erkölcsi érzés, mely minden viszonyok között tisztán képes felismerni és hiven követni a kötelesség szavát. Amily bizonyosak vagyunk abban, hogy e felhívásunkkal a nemzeti kötelesség szavát hangoztatjuk: ép oly bizonyosan várjuk szavunk visszhangját.

E nemzeti hálára hivatkozunk, mikor emléket kérünk Jókai Mór hamvai fölé, s neki, kiből az ország szíve dobogott, szobrot az ország szívében.

Az adományok akár közvetlenül, akár valamely hirlap közvetítésével, a Magyar

Általános Takarékpénztár részvénytársasághoz (Budapest, V., József-tér 14.) küldendők, mely intézet a befolyó összegek költségmentes kezelésére és megfelelő gyümölcsöztetésére hazafias készséggel vállalkozott.

A begyülemelő pénz felhasználása módzatainak megállapítása céljából annak idején országos bizottságot fogunk alakítani.

Esetleges felvilágosításokat a vallás- és közoktatásügyi minisztérium elnöki hivatala nyújt.

Budapesten, 1904. december havában.

Antal Gábor, Baksay Gábor, gróf Batyány Lajosné, Benczur Gyula, Beöthy Zsolt, Berzeviczy Albert, Bubics Zsigmond, gróf Csáky Albin, Emich Gusztáv, Erödi Béla, Fehér Ipoly, báró Feilitzsch Árpád, báró Fehér Géza, Firczak Gyula, báró Forster Gyula, Halmos János, Hampelné Pulszky Polixéna, Hauszmann Alajos, Hegedüs Sándor, Heinrich Gusztáv, Herczeg Ferencz, Kornfeld Zsigmond, König Gyula, gróf Kun Géza, Lánchy Leo, Márkus József, Molnár Viktor, Pekár Gyula, Perczel Dezső, Radisics Jenő, Rákosi Jenő, báró Roszner Ervin, Sárközi Aurél, Somló Sándor, Szabó Miklós, Szalay Imre, gróf Széchenyi Béla, Szily Kálmán, Tarkovich József, özv. gróf Teleki Sándorné, gróf Tisza István, gróf Tisza Istvánné, Tuba János, Vargha Gyula, Vészi József, Wlassics Gyula, Wekerle Sándor, Zelenka Pál, ifj. gróf Zichy János és Zsilinszky Mihály.

Dés város népoktatásügye.

— Hozzászólás. —

Szomorú adatokat olvastunk e czim alatt Daday úr tollából e helyen. Virasztalásul legfőleg csak az a tudat szolgálhat, hogy e nehéz sorsban egész vármegyénk népoktatása osztozik. A vidékhez képest csak annival lesz ijesztebb e kép, ha ezen adatok mellé odaállítjuk, hogy Dés egy 10000

lakossal bíró város, megyei székhely, vasuti csomópont stb. S talán éppen ezen körülmények teszik szükségessé, hogy egy ilyen centralis hely népoktatásügye a vidéknél mégis több figyelemben részesüljön.

Daday ur e nyomasztó viszonyok consolidálását a polg. fiúiskola visszaállításában keresi. Miként a nagy fáradsággal összegyűjtött iskolázatási adatokból látszik, Désen nemcsak 10—12 éves, de 10 éven alóli tankötelesek is vannak, a kik iskoláztatásban nem részesülnek. Megengedem, hogy az iskolából kimaradtak között talán többen vannak a 10 éven felüliek, ámde ez a csapat bizonyára a legszegényebb és legelhagyatottabb rétegek közül való, a kik között igen sokan lehetnek a gyöngyei tehetségük is. Sehogysem képzelhető már most, hogy mindezeket egy középfokú iskolába terelve, eredményesen lehessen oktatni és nevelni. Ha tehát ez az égető ügy orvoslás alá kerül, czelszerűnek vélném, ha az intéző körök mindenekelőtt alaposan megismerkednének az elemi népiskola céljával, a cél megvalósítására szervezett módzatokkal, a teljes hat osztályú iskola tantervével, a szerényebb anyagi szükségletekkel stb. Ha mindezek kellő figyelemben és méltánylásban részesülnek, úgy megvagyok győződve, hogy a nyomasztó viszonyok között sokkal áldásosabb működést fejtenének ki a hat osztályú elemi népiskolák, mint egy olyan polgári iskola, melynek egyebek közt még az a szomorú szerepe is volna, hogy a gimnázium selejtezettjeit felszedegesse.

Nem polgári iskolát kell tehát Désre felállítani, hanem a meglevő elemi iskoláknál az V. VI. osztályokat beállítani, a költségeken pedig egy jól szervezett gazdasági ismételő iskolát.

Sajnálattal kell tapasztalunk, hogy elemi népiskoláink — igen kevés kivétellel — az egész vármegye területén nem voltak képesek arra a magaslatra emelkedni, hogy legalább izelítőül bemutatassák azt a nép-nívultséget, ismeret anyagot, a melynek nyújtására minden jobbaeska képességtanító alkalmas volna. Tanítóhiány, szűk tantermek, gyarló iskoláztatás, írószer és tankönyv hiány stb, stb, mind mind olyan nehézségek és akadályok, melyek végkép meghiusítják az elemi népiskola elé állított cél megvalósulását. Ezeket kellene előbb leküzdeni Désen is, hadd lássék meg, hogy rendezett viszonyok között mire képes az elemi népiskola is.

Sokra megy ám Désen is ama szegényebb

TÁRCZA.

A bálkirálynő.

Irtta: MALONYAY DEZSŐ.

Ami tisztelt barátunk, Bartos Dini, igen kedves fiú, a mellé, kérem, kamarás, továbbá országos renoméjú gavalér és okvetlenül keresztüllövő azt a frátert, aki egyéb privát dolgaiba merne avatkozni.

Dini remekül lő, szeretjük is mi őt mindnyájan. Egyéb privát dolgai közé tartozik, a többek közt, hogy annak idején halálosan szerelmes volt a szép Tassy Zsözébe.

A szép Tassy Zsözé azok közé a káprázatos bál-tünemények közé tartozott, akikbe két—három farsangon át mindnyájan szerelmesek szoktunk lenni halálosan s aztán őrizték holtig egy-egy fél keztyűjét, egy-egy biztató mosolyának, egy-egy reménynyújtó kézzszorításának az emlékét.

Az esetet komplikálta még az is, hogy a szép Zsözé roppant elmes leány volt és volt vagy százötvenezer forint hozománya is. Az apja — szívesen korhelykedett velünk az öreg úr — mindnyájunkat biztatott:

— Ne hagyjátok magatokat, fiúk! Százötvenezer forint szép pénz s a leány se ráadás!... Én nem értem, hogy egyitek se bír vele!

Olykor egyikünket vagy másikunkat külön is uszított az öreg:

— Látom fiú, ütöd a vasat. A leány sokat emleget téged odahaza. Szedd össze magad gyereket! Szeretnék már szép szerivel szabadulni tőle. Tudod, más dolga is volna még az embernek.

És kacscintott egyet az öreg ur, pödörített daliás, szürkülő bajuszán. Akármilyenek, de látszott azon a bajuszon hogy biz igen más dolga is volna még az embernek!

— Egyszer-egyszer le is sajnált bennünket:

— Micsoda népség!... Én nem értem, hogy semmire se mentek azzal a leánnyal!... Hej, ha nem az enyim volna! Majd megmutatnám én nektek!

Bartos Dini végre kirukkolt az öreg Tassy Frigyesnek:

— Friczi bátyám! Egy pár komoly szóm volna hozzád.

— Gyerek! — kiáltott Friczi bátyánk boldogan. — Te a leányt akarod megkérni!?

És megölelte Dinit, háromszor is veregette a vállát, mustrálta, gyönyörködött benne, mintha már a fia lett volna.

— Bravó, fiam!... Nagyszerűen mulatunk! Meglásd, milyen jól összeférünk!... Minden szüreten nálam lesztek vagy négy hétig. Ilyen ember kell nekem! Csak tarokkozni tudnál becsületesebben!

Dini ígérte, hogy megtanul becsületesen tarokkozni. Friczi bátyánk még egyszer megölelte.

— Rendben vagyunk. Eredj, szólj a leánynak is.

Dini nem sokat teketóriázott.

— Zsözé nagysád, a kezét kérem.

A szép leány nyujtotta neki a kezét.

— De egészen!

A szép leány odanyujtotta neki a másik kezét is. De gyönyörű, formás két holmi volt az.

— Nem így! — mondta igen komolyan Dini.

— Hát hogy? — csodálkozott a leány.

— Édes apjával már beszéltem, — szólt halkabban a kamarás és azon a bizonyos férfisan meghatott hangon, amit ilyen esetekben szoktunk használni.

Mintha megcsiklandozták volna, nagyot kacagott a szép leány.

— Értem!... Maga megkért... És az öreg nyomban odaigért, ugy-e?

Megcsövalta azt a boglyas, szép fejét.

— Láska, mindig ilyeneket csinál!... De maga kedves barátom, ne hallgasson az öregre. Tudja, magának bevallom, ő szeretne szabadulni tőlem. Szeretne lerázni a nyakáról. De én nem

hagyom magam. Vigyáznom kell még rá. Ha magára marad lefőzik: képes lenne megnősülni. Ő pedig egy cseppet se ért a házassághoz. Nem neki való találmány. Egy hét múlva papucs alá kerülne s aztán mind hozzám járna panaszkodni. Láska, barátom, én nem mehetek férjhez. Az öregre kell ügyelnem.

A szeme kacagott, az ajka komoly volt. Dini mélyen sértve érezte magát s tűnődött kit löjjön keresztül?

Majd gavaléros nyugalommal szólott:

— Zsözé nagysád, én szeretem magát. Szavamra. Ami azt illeti, szeretném most magam föbelőni. Szavamra.

— Ne tegye, kedves barátom, — esedezett a szép leány.

— Nem teszem. De — roppant ünnepies lett a Dini hangja — jól idehallgasson, Zsözé nagysád! A szép leány jól odahallgatott s oly aranyosan komoly maradt a nézése. Dini pedig, mintha testamentumot dictált volna:

— Bár ki lesz a maga férje: én megtánczoltatom azt a frátert. Szavamra. A szép leány bölintott. Meghatottan kérdezte:

— Hogyan tánczoltatja meg őt, kedves barátom?

A kamarás habozás nélkül kijelentette:

— Elhódítom magát tőle. Szavamra.

A szép leánynak nagyon tetszett e lovagkorias fogadalom.

Kezet nyujtott a kamarásnak.

— Kezet rá!

Bartos Dini kezét adott és aztán várt. Friczi bátyánk vigasztalta:

— Lásd mindig mondtam neked.

Mert ilyen az a leány. De igazad van fiam! A te helyedben én sem tennék egyebet. Meg kell tánczoltatni a frátert!

Az a fráter azonban egyelőre nem mutatkozott.

Tisztelt barátunk, Bartos Dini, mintha spányol tör markolatát szorongatta volna, mihelyt valaki a szép leány környékén megfordult. Frak-

és még szegényebb polgárok száma, akik nem is gondolhatnak a középiskolákra, akiknek gyermekei elvégezve a négy elemi osztályt 10—11 éves korukban a levegőben akadnak fenn az iparos tanoncokig vagy pedig az egyéb munkára való képesség idejéig. És most ezt a csonka iskolát végzett szegény tanulókat miért vigyük be egy másik csonka iskolába, ahol mégis jóval drágább tan- és rajzeszközökkel kihuzzon egy-két osztályt. Nem volna-e sokkal célszerűbb, ha az elemi népiskola V—VI. osztályát folytatva tovább, ahol nem valami magasabb ismeretek elemeit, hanem magukat az életre kiható realitásokat tanulná dióhéjban a kisebb ipari és földmívelői életnek megfelelő gyakorlati szempontok szerint?

Sehogy sem észszerű és okos dolog tehát egy alsóbbfokú iskola képességét és előnyét még csak ki sem próbálva már rögtön a középfokú iskola felé törekedni. Korunk hiu törekvését igazolná ez az eljárás, mely a nagyok társadalmában is eleget rombol, de a 10—12 éves sereg nevelésében éppen veszedelmet jelentene.

Vajda György.

HIREK.

Márczius tizenötödike.

A magyar szabadság hajnalhasadásának emlékét ültük meg ma. Ünnepet szentelünk a nagyidők emlékének s lelkesedéssel idézzük fel azokat szívünkben. Akkor lelkesedés, akkora fény borította akkor a szabadság hajnalát, hogy most felszárad után is kigyul az arcunk, örömmámorban uszik a lelkünk, ha márczius idusára gondolunk. Az egész nemzet együtt érez e napon. Minden magyar ember lerakja áldozatát az emlékezet oltárára. Dés is kivette a maga részét és áldozott az emlékezetnek. Iskolák, egyesületek ünnepélyt rendeztek. A különböző hazafias ünnepségekről a következő értesítéseket adjuk:

Az évente szokásos ünnepet ismét a Főtéren és a honvéd-emléknél tartották meg, melyre a rendezőség következő felhívást intézte a közönséghez:

T. Polgártársak: A magyar szabadság felvirradásának évfordulója napján, márczius 15-én, jöjjetek el mindannyian, hogy tegyük ünneppé ezt a napot és emlékezzünk meg azokról az eszmékről, melyek Magyarország szabadságát és függetlenségét hirdetik és azokról a nagyjainkról, a kiknek neve e nappal összeforrt. Az ünnepség sorrendje a következő: 1. Délután 3 órakor gyülekezés a városház erkélye előtt. Az iskolák a polgári fuvózenekar vezetésével vonulnak fel. 2. Hymnus, előadja a szamosújvári vasúti műhely fuvózenekara. 3. Emlékezés, tartja Bene Ferencz úr, 4. Szózat,

énekli a főgimnázium ifjusági énekkara. 5. Talpra magyar, Petőfitől; szavalja Szechák János úr. 6. Nemzeti dal, előadja az iparos ifjak dalkara. Az ünnepség után felvonulás a honvédemlékhez. 1. A honvédemléket megkoszorúzza és emlékbeszédet mond főtiszt. Sántha Angelus úr. 2. Ének, előadja az iparos ifjak dalkara. Jelenjete meg minél nagyobb számmal. A testületek és iskolák is hazafias tisztelettel ez uton hivatnak meg a megjelenésre.

Különösen nagy hatást ért el Bene Ferencz beszédével és Szechák János szavallatával. P. Sántha Angelusz, szintén mély hatást keltett a honvédemléknél mondott lelkes és magasztos beszédével.

Külön ünnepélyt rendezett a főgimnázium »Czakó« önképzőkör, melyen az ünnepi beszédet Tóth Béla mondotta. A műsort Göcze Aladár felolvasása Petőfiről s több énekszám tette változatossá. Szavaltak Daday József (Erdélyben, Petőfitől), Vida Gyula (Nemzeti dal) és Balázs Endre (Petőfi a Hortobágyon, Váradytól).

A dési iparos- és kereskedőtanoncz-iskola márczius hó 14-én este 6 órakor az ipariskola helyiségében rendezte ünnepélyét, melynek műsora igen tartalmas volt. A felolvasást Hussek Flórián iparisk. tanító tartotta. A 17 pontból álló műsort sok szavallás és több énekszám egészítette ki. Az énekeket betanította és vezette Budai Elek iparisk. tanító.

Az áll. segélyezett közs. polgári leányiskola márczius 15-én, d. e. 3/410 órakor saját helyiségében tartotta a szabadság ünnepélyt. A szépen sikerült ünnepet hat szavallat és több énekszám egészítette ki.

Magyarlápón a márczius 15-iki ünnepély sorrendje az volt: Délután 10 órakor gyülekezés az állami iskolában. Itt a nap jelentőségét Kiss Géza igazgató-tanító méltatta. Az iskolás gyerekek hazafias dalokat énekeltek és Soó István, Vass Erzsébet és Kupás Erzsébet tanulók szavaltak. Az iskolai ünnepély végeztével hálaadó isteni tisztelet volt a református templomban. Isteni tisztelet végeztével a közönség a Kossuth-téren a tanítók vezetésével elmentek a Hymnust. A kaszinó erkélyéről Tollas Béla szavallta a Nemzeti dalt. Emlékbeszédet tartott Barabás Samu lelkész. Márczius idusát szavallta Lévy Károly. Délben a kaszinó disztermében az öreg 48/49-es honvédek megvendégelésével társas ebéd volt.

— **Inségkölcson.** Vármegyénk főispánjának közbenjárására a múlt évi aszály folytán beállott eleség és takarmányhiány következtében a kormány a vármegye inséges lakossága részére az eddig engedélyezett inségmunkákon és gazdasági kedvezményeken kívül, újabban 29 kocsi rakomány elelmi czélra szolgáló tengerit bocsátott rendelkezésre, 34500 korona értékben, két év alatt visszafizetendő kamatmentes kölcsön alakjában. Ezen tengeri mennyiség leszállítása most van folyamatban, s ebből a bethleni és kékesi járások részére 3 kocsi, a dési járás részére 4 kocsi, a csákgörbői járás részére 2 kocsi, a magyarlápói járás részére 1

kocsi, a nagyilondai járás részére 11 kocsi, a szamosújvári járás részére 1 kocsi 700 q jut, a mely az inségbizottságok által, hatóságilag összeírt inséges, keresetképtelen községi lakosok között fog az összeírásához képest kiosztatni. Hasonló módon néhány kocsi vetőmag tengeri is lesz előreláthatólag engedélyezve, szintén kamatmentes kölcsön alakjában.

— **Kinevezés.** A m. kir. miniszter Zakariás József dr. szamosújvári orsz. fegyintézetű orvost a VIII. fizetési osztályba kinevezte. — Felszeghy Aladár dési törvényszéki írnokot jelenlegi alkalmazása helyén irodatisztá nevezte ki.

— **Felolvasó-estély.** A dési polgári olvasókör a nagybóti időszak alatt 4 felolvasó-estélyt rendez. Az első f. hó 19-én (vasárnap) d. u. 6 órakor tartják a városház nagytermében. Ez alkalommal felolvasnak dr. Lengyel Miklós és Krémer Máli. Szavalt Duzsárdy Boriska. Énekel Némethy Anna Némethy Gábor czimbalomkíséremellett. Az érdekes tanulmányos estélyekre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Az örmény muzeum.** A Szamosújvárt felállítandó örmény ethnografiai muzeum ügyét mindenfelől nagy lelkesedéssel karolják fel és buzgón támogatják. A rendes tagok száma rohamosan szaporodik. Az eddig jelentkezett és beiratkozott tagok száma már is meghaladja a 250-et. Az alapító tagok is mind sürűbben jelentkeznek s így legújabbán is lomperti Korbuly Bogdán nagybirtokos 200 koronával az alapító tagok sorába lépett, amely hazafias áldozatkészségeért ez uton is hálás köszönetet mond az új alapító tagnak a muzeum bizottsága. A muzeum ügye egyébként legközelebről a végleges megvalósulás stádiumába megy, amennyiben az alapszabályokat jóváhagyás végett felterjesztették a belügyminiszteriumba, a honnan a napokban le is érkezik.

— **Költemény pályázat.** A Kovács Sámuel pályadíjra az Erdélyi Muzeum-Egylet költemény pályázatot hirdet. Az Erdélyi Muzeum-Egylet Kovács Sámuel dési ev. ref. lelkész, mint a „Szolnok-Doboka“ cz. újság volt szerkesztője, végrendeleti hagyatékából 2000 koronát örökölvén pályadíjalapul a magyar történelemből irandó balladák jutalmazására: a megállapított és felsőbb helyen is megerősített alapító-level értelmében pályázatot hirdet a magyar történelemből vett tárgyú ballada — vagy azzal rokon, kisebb magyar történelmi költői elbeszélés — írására. A pályaművek idegen kézzel írva, a szerző nevét tartalmazó jellegű levéllel 1905. május 1-éig az Erdélyi Muzeum-Egylet titkárához Kolozsvárra (ev. ref. kollegium) küldendők. Az Erdélyi Muzeum-Egylet bölcsészeti-, nyelv- és történettudományi szakosztálya három tagjának írásbeli bírálata alapján, kitűzött pályadíjat (2000 korona egy évi kamattal) a beérkezett pályaművek legjobbjának, ha az önálló irodalmi becsű dolgozat, megítéli s a nyertesnek a pályadíjat Sámuel-napján kiadja.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Szolnok-Dobokavármegyében a blenkemezői anya-

jánál csak a szándéka lehetett sötétebb. Friczi bátyánk pedig biztatta:

— Csak vigyázz, fiu!...

Eközben egy ártatlan képtű, fiatal huszárhadnagyot vetett sorsa a szép leány közelébe. Széles vállu, egészséges gyerek volt, de egyébként semmi. Igazán, csak az égszínké atilla, meg az arany csillag. Feszengett, pödörgette a bajuszát, alig szólt egyet hozzá a szép leány, már pirult:

— A tacsó! — sajnálta őt Friczi bátyánk is. — Hát ez mit akar?

— A csacsi! — mosolygott rajta a kamarás is.

— Jó helyt kereskedik, — mulatott Friczi bátyánk. — Az a leány majd megtanítja keztyűbe dudálni.

De a szép leánynak mintha tetszett volna a kis hadnagy.

— Zsozé nagysád mit akar maga ezzel a huszárocskával? Tán kisedővodát nyit? — gunyolódott a kamarás. — Szegényke azt sem tudja melyik lábára álljon! Csak pirul maga mellett s keresi a könyökét.

— Lásza, kedves barátom — kacagott a szép leány — éppen ilyen kell nekem. Maguk olyan ügyesek, maguk olyan okosak, maguk olyan egyformák!... Ez nem olyan, mint maguk.

Friczi bátyánk négy szemközt megmoudta a kamarásnak:

— Ugratni akar téged, az az egész! Fel ne ülj neki, gyerek!... Haszontalan fruskája!

A kamarás is tisztában volt a helyzettel. Őt ugyan nem teszi bolonddá senki! Pedig hát a szép leány igazat mondott, hogy neki olyan kell. Az övé lett a piruló hadnagy égszínké atillájával, arany csillagával együtt. Férjhez ment hozzá. Friczi bátyánk panaszkodott nekünk:

— Hát nem leföztek, gyerekeim engem is! Nyakamba szóta a huszárt. A fene hitte volna! De ilyen ez a leány!... Mit kezdjen az ember efféle tacsóval?! Képzelték, soha életében tarok se volt még a kezében.

A kamarás vállat vont. Jó, jó! Csak várjunk! Csak várjunk! Majd elékerülnek s addig meg nő

a kis hadnagy is. De biz' azok nem mutatkoztak. A szép Zsozé fölpackolta és vitte a huszárt fátra. Az égszínké atillát elrakta kámfor közé, a sifonba s a huszárból gazdát nevelt.

Eleinte sok furesát tudott róluk Friczi bátyánk, amikor felnézett Pestre néha egy csöppet korhelykedni.

— Képzelték gyerekek, már törtszámokkal is tud szorozni a huszár. A felesége minden nap órát tart vele s ha nem tudja a leczkét egy táll étellel kevesebbet kap. Papucs alatt van a fráter, keservesen. Én nem megyek vele semmire. Fél esztendeje vesződöm, tartlizni se tud még!... Abszurdum. Igaza volt Dininek: csacsi.

Aztán hírt hozta Friczi bátyánk, hogy osztani is tud már törtszámokkal a huszár, már rá lehet bízni, hogy ő vigye vásárra a csikókat s a zsidóval ő alkudjék a gyapjura. De tarokkozni — panaszkodott az öreg — soha életében meg nem tanult a szerencsétlen.

— Jó, jó! — gondolta magában a kamarás. Csak várjunk! Majd elékerülnek!

Nem kerültek elé.

Apránként Friczi bátyánk is elmaradozott.

— Mit csináljak gyerekeim? Nem ereszt a leányom kötékek. Minduntalan talál valami dolgot a számomra. Nem élet ez, fiuk, higgyétek el. Ha leányotok lesz, vigyázzatok rá jobban. E közben — mert szemtelenül nyargal az idő — tisztelt barátunk, Bartos Dini, is elhatározta, hogy valamit csinál. (Utóvégre ez nem gátolja, hogy beváltsa annak idején fogadalmát.) Elhatározta, hogy ő nem experimentál tovább az étellel, nem lopja az időt itt Pesten: körültekint az országban s ha egy arra való fehérrépre akad.

Hogy milyen az arra való fehérrépre (mert itt Pesten nincs arra való), azzal körül-belül eleve tisztában volt. Mindenekelőtt legyen a fehérréprek százötvenezerje, kétszázezerje, azonnal. Legyenek továbbá ehhez arányban, biztos kilátásai. Ha több van, annál arravalóbb. Az egyébre pedig az már izlés dolga.

Beutazta az országot. Két-három év alatt

körül-belül végzett a Duna Drávaközzel. Nem talált arravalót. Így járt a Csallóközben is, pedig ott már hajlandó lett volna némi engedményekie. Tavaly szondirozta a felvidéket s irgalmatlanul szidja a hazai viszonyokat.

— Kastély elül, hátul! Csak győzzetek azt a sok mást, komoruyikot borralalóval, de ha alaposabban tudakozódol, a menykő nagy park mögött már nem is kastélyhoz tartozik a föld. Az már a héberé. Nekem ugyan elvem, hogy az ember ne tágítson, de annyi bizonyos, hogy csinos zsidó leányokat láttam a felvidéken. Szavamra. Különben ez elvi kérdés.

A multkor Zemlénből került haza.

— Gyerekek! — újságolta nekünk. — Emlékeztek még a szép Tassy Zsozéra? Tudjátok, akit az a huszár csipett el? Szavamra. Bomlotam utána magam is. És kacagva tette hozzá: megfogadtam, hogy elhódítom az urától, akárki legyen. Ostobaság! Hát gyereke van. A vén Friczi most dajkalja a legkisebbet, szoptatja czuczliból. Panaszkodik az öreg, hogy az a fráter máig sem tanult meg tartlizni se, hogy ez nem élet, s azt üzeni: ha leányotok lesz, vigyázzatok rá jobban! Szavamra, a huszárt megsajnáltam: ma is úgy pirul. Ma se tudja, melyik lábára álljon a felesége előtt...

— Csacsi! Szegény, mit csináljon az ember ilyen fráterrel?! És még nekem áradozott, hogy ő milyen boldog. Az asszony hallgattatta el:

— Hallgass csacsikám! Ne blamirozz bennünket!

Szép engedelmesen elhallgatott szegény.

— Hát az asszony? A bálkirálynő! Akibe mindnyájan szerelmesek voltunk?! Dini vállat vont.

— Nem adok neki három esztendőt: vége. Elhizik.

Aztán morgott valamit:

— Szavamra. Az embernek a háta borsodik, ha elgondolja, micsoda ostobaságokat követ el fiatal korában.

Meghívó.

A Csáki-gorbói Takarékpénztár Részv.-Társaság
XII. évi rendes közgyűlését

1905 márczius hó 31-én d. e. 9 órakor

tartja meg üzleti helyiségében,
melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. A részvényesek számbavétele és azok igazolására két tagu bizottság kiküldése.

- 2. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kirendelése.
- 3. A részvénytársaság 1904. évi működéséről igazgatósági, a zárszámadások megvizsgálásáról felügyelő-bizottsági jelentés, mindkettőnek együttes javaslata a nyereség felosztására vonatkozólag; a felmentvény megadása.
- 4. Az alapszabályok 23. §. értelmében 3 igazgatósági tag választása.
- 5. Pénztárnok fizetésefelelőse iránti kérése.
- 6. Vezérigazgató fizetésének megállapítása.
- 7. Alapszabályok módosítása.

Kivonat az alapszabályokból.

19. §. A közgyűlésen minden részvényes szavazati joggal bír, aki legalább egy részvényt a folyó szelvényeivel együtt egy nappal a közgyűlés előtt a társaság pénztárába térítvény mellett letett.

A szavazás személyesen vagy igazolt meghatalmazott által gyakorolható. A részvényeseknek 10 részvény tulajdona 10 és minden további 5 részvény tulajdona 1 szavazati jogot ad.

TARTOZIK. Mérleg-számla 1904. december 31-én. KÖVETEL.

Fők. lapsz.	V a g y o n	Korona	fillér	Fők. lapsz.	T e h e r	Korona	fillér
34	Készpénz készlet	1475	57	8	Részvény-tőke	50000	—
35	Leszámitolt váltók	20751	36	9	Tartalék-tőke	21623	42*
36	Jelzálogos-kölcsönök	79772	—	32	Betétek könyvecskékre	160754	52
30	Kötvény-kölcsönök	165008	30	29	Szamosujvári Hitelbank számla	26000	—
28	Tisztviselői fizetés előleg	120	—	20	Fel nem vett jutalék	44	91
40	Árverésen vett ingatlanok	240	—	12	Fel nem vett osztalék	16	—
					Ez évi tiszta jövedelem	8928	38
		267367	23			267367	23

* A f. évl hozzácsatolással 24000 koronára emelkedik.

TARTOZIK. Nyereség- és veszteség-számla 1904. december 31-én. KÖVETEL.

	Korona	fillér	Korona	fillér		Korona	fillér	Korona	fillér
Kamatok:					Multi évi nyereség áthozat			332	37
Betéti kamatok	10882	94			Kamatok			33748	38
Szamosujvári Hitelbanknak fiz. kamatok	720	60	11603	54					
Kezelési költségek:									
Személyzet fizetése	5289	57							
Irodai költségek	1178	84	6468	41					
Adók:									
Társulati-adó	2275	94							
Betét-kamatadó	1088	30							
Illetékek	23	36	3387	60					
Leírások			3692	82					
Ez évi tiszta jövedelem			8928	38					
			34080	75				34080	75

Ifj. Tüzes Tódor, s. k. Sándor János, s. k. Tüzes Jenő, s. k. Br. Jósika Sámuel, s. k. Ferenczy Dániel, s. k.
vezérigazgató, ig. tag. h. vezérigazgató, ig. tag. alelnök, ig. tag. elnök, ig. tag. könyvelő.
Turcsa Tivadar, s. k. Holló Tamás, s. k. Lőrinczy Miklós, s. k.
ig. tag. ig. tag. ig. tag.

Ezen mérleg-számlát, nyereség- és veszteség-számlát megvizsgáltuk, ezt az intézet főkönyvével és segédkönyveivel összehasonlítva, azokkal egyezőnek és úgy a kereskedelmi törvény mint az alapszabályok értelmében megszerkesztettnek találtuk. — Csáki-Gorbó, 1905. márczius hó 9-ik napján.

Mina János, s. k. Dr. Patáky Albert, s. k. Papp János, s. k. Széll Károly, s. k.
f. b. tag. f. b. tag. f. b. tag. f. b. tag.

Minden család pénzt takarít!

Remek 6 szem. kávé készlet minden színben csak 95 kr. f. 1-40 f. 1-90	Fin. ajour 6 szem. kávé készlet minden színben csak f. 2-20 f. 2-90 f. 3-45	Legdivatosabb férfi ingek, angol Battiszt, puhamellű f. 1.55		Remek 6 szem. Damaszt Garnitúra csak f. 2-10 f. 2-90 f. 3-40 f. 3-90	Szép mintázott vászon törölköző 6 db csak f. 1-25 f. 1-72 f. 1-90 f. 2-10
30 rőfös vég csodavászon csak f. 3-65	30 rőfös vég bőrvászon csak f. 4-15	30 rőfös vég írlandi vászon csak f. 4-95	30 rőfös vég Gyöngy vászon csak f. 5-45	30 rőfös vég rumburgi vá zon csak f. 5-60	30 rőfös vég I-a rumburgi vászon csak f. 6-40
Férfi ing R. chiffonból, redős vagy pikké mellű f. 1-40	Női legujabb ajour vászon ing mesés ára f. 1-65	50 rőfös vég rumburgi vászon csak f. 10-40	30 rőfös vég jó minőségű chiffon csak f. 4-65	30 rőfös vég R. Chiffon csak f. 5-40	30 rőfös vég R. R. Chiffon csak f. 6-85
30 rőfös vég csikos Kanavász csak f. 3-25	30 rőfös vég csikos és koczkás I-ma kanavász csak f. 4-55	30 rőfös vég finom kanavász csak f. 5-40	Teljes rumburgi vászon ágyhuzat, 3 vánkös és paplan f. 4-90	30 rőfös vég fehér csikos csinovat ágyhuzatra csak f. 6-35	30 rőfös vég virágos fehér csinovat ágyhuzatra csak f. 7-40
Remek női ing vászonból, kézi himzéssel csak 85 kr. f. 1-15 f. 1-55	Remek női Chiffon ing schweizi himzéssel csak f. 1-10 f. 1-42 f. 1-74	Remek női háló Corseta nagy választékban csak 98 kr. f. 1-25 f. 1-56	Remek női chiffon nadrág csak 90 kr. f. 1-18 f. 1-45	Remek Chiffon alsó szoknyák himzéssel csak f. 1-35 f. 1-75 f. 2-25	Remek Cloth és posztó alsó szoknyák csak f. 1-65 f. 2-15 f. 3-22
Varrás nélküli vászon lepedő 2 mtr hosszú és 1 1/2 mtr széles csak 92 kr.	Varrás nélküli remek vászon lepedő 2 mtr hosszú, 1 1/2 mtr széles csak f. 1-05	Nemzetközi keresk. ügynökség BUDAPEST, Kerepesi-ut 65. szám, I. em.		Remek selyem Cloth paplan minden színben csak f. 3-95	Remek Caschmir paplan minden színben csak f. 3-85

Meg nem felelő visszavétetik.

3-26

Hirdetmény.

Az alsó-oroszfalusi egyházi gondnoksági testület f. évi márczius hó 5-ére „Concursus“-t illetve pályázatot hirdet az új egyház építésére. Az építésre szükséges anyaggal bírnak a hívek. A pályázó építőmester uraktól az oklevél mellett a megfelelő „cautio“-t is követeljük. Alsó-Oroszfalu, u. postája Bethlen (Szolnok-Dobokamegye.) Alsó-Oroszfalu, 1905. február 16.

Az egyházi gondnokság nevében
Nagy János,
gör. kath. lelkész.

No. 141-905.

4-4

Edict de licitare minuendă.

Prin acesta se aduce la cunoștința celor interesați, cumcă in 22 Martie a. c. la 10 ore a. m. se va da in întreprindere pe cale de licitațiune minuendă edificarea besericeii celei noue in comuna Magură in localitatea scólei confesionale din loc.

Pretul clădirei este 38.103 cor. 97 fileri.

Licitanții vor avea se depună vadium legal. Planul, devisul de spese și condițiunile de licitare se pot vedea in cancelaria oficiului parochial din Măgură p. u. Ó-Radna (comitatul B. Năseud) in orele oficióse.

Măgură, la 12 februar 1905.

Z. Bulhuc, Pavel Hangea, Gabrielu Rákóczy,
presedintele. natoriul. memb. in. senat.